ſid piddama, ja „et ſa ennam enneſele ei ella, waid ſellele, kes ſinno eeſt on ſurnud ja üllesärratud, (2 Kor. 5, 15.) wata, „ſiis ſa olled önnis, ſeſt lihha ja werri ep olle ſulle ſedda mitte teäda annud, waid Jsſa, kes taewas on." (Matt. 16, 17.) — Kui ſa ſiis, kallis luggeja teädmatta ja pimmedusſe pölwes, ilma Jummala tundmatta, mailmas olled ellanud, ſiis: „Tännapääw, kui ſa temma heält kuled, ſiis ärra te enneſe süddant mitte kowwaks", (Ebr. 3, 15.) waid „kule, et ſo hing woiks ellada." (Jeſ. 55, 3.)

(Laul 40. kirriko laulo ramatus, ſalm 1. 2.)

Sa olled wiimſekski
Mull' armas minno meleſt,
Oh Jeſus! minno rööm,
Mind hoiad ommas süles,
Et ma kül ſaggedaſt
Teen patto tahtmatta,
Ei need mind ommeti
Suſt ärralahhuta.

Oh! ſaaks weel minnule
Ni paljo joudo olla,
Kui Jummal aitaks ka
Mull' ſedda wägge tulla,
Et ellades mo hing
Teeks patto melega,
Ei wöttaks ialgi
So armuſt lahkuda.

Tulgeſt ſõa-mehheſt.

Wenne ſõa laewa-wäe kirjades, Küünlakuul 1856 aastal, 236 lehhekülje peäl ſeiſab ühhe ma mehhe kuju ehk pilt, nimmega Hindrik Numa, kes Perno maalt, Torri wallaſt, 1835 aastal rekrudiks antud ja praego 23 ſõa laewa peäl padi kipper on. Omma kahhekümne aastaſe teniſtusſe aia ſees, ſõa laewa peäl, on temma mitmes wäikeſſes lahhingis olnud, ja ſe läbbi ſõa asjade poleſt mitmeſugguſt tarkuſt enneſele koggunud, ja nenda ommas teniſtuſſes, kui üks auus wäe mees, omma üllematte meleſt wägga armſaks ſanud. Temma ſanna ja nou ſai keigiſt